

Овај уџбеник представља системски курс из фонетике савременог руског језика. У њему су описане особености фонолошко-фонетског система и артикулационе базе руског језика, прозодијска организација речи и реченице-исказа. Састављајући овај теоријски курс настојао сам да различита гледишта и теорије о фонетским појавама у руском језику, дата у богатој фонетичкој литератури, сведем на целовит и строго повезан преглед, који подразумева поступност излагања и одсуство противуречности у тумачењу фонолошких јединица и фонетских појава. При томе сам полазио од литературе из области фонетике, али исто тако и од свог вишегодишњег наставног искуства, које ми је помогло да поједина тумачења допуњавам резултатима властитог истраживања (пре свега у вези са изговором гласова, акценатско-прозодијском структуром речи и спојева речи и др.). У уџбенику се дају основни појмови о фонемима, а описане фонетске појаве тумаче се и са фонолошког, тј. функционалног аспекта, при чему се полази од теоријских поставки Московске фонолошке школе.

Материјал се у извесној мери даје на подлози опште фонетике, што омогућава поређење фонетских појава у руском и српском језику. То претпоставља извесне специфичности у принципима описивања фонетских јединица и појава. Конфронтациони приступ тумачењу фонетских појава, као врло делотворан, примењује се, пре свега, да би се истакле неке посебне фонетско-фонолошке разлике или сличности између руског и српског језика или пак неке фонетске особености руског језика. Конфронтациони приступ, премда овде умерено заступљен, омогућава да се указује на постојеће тешкоће при усвајању правилног руског изговора и на начине њиховог отклањања. На типолошке разлике између руског и српског језика указује се и без непосредне конфронтације.